

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 25. szám

2014. november 23.

TOVÁBB A TÁMOP-al – 3.

November 13-án véget ért az Új Széchenyi terv keretében Nyíregyházán, Az új Munka Törvénykönyve bevezetésének tapasztalati címmel szervezett képzés.

Hatvan órás tanulást egy írásbeli vizsgával zártuk, ami minden résztvevőnek nagyon jól sikerült. De ezen felül az a tapasztalat és tudás, ismeret, amit az oktatóktól kaptunk, a minden napi életünkben hoz majd könnyebb eligazodást a jog sűrű erdőjében.

Köszönet nagyszerű oktatóinknak, akik mindig érdekessé tudták varázsolni az órákat számunkra: Dr. Várkonyi Péter, Dr. Nemeskéri-Kutlán Endre, Dr. Kurucz Szilvia és Képesné Szabó Ildikó személyében.

Nem tudom, ki hogy van vele, de bevallom nekem nagyon fog hiányozni ez a képzés. Nagyon jó hangulatban teltek el az oktatási napok, igaz, kicsit izgultunk a vizsga miatt, de mára már nyugodtan elmondhatom, hogy túl vagyunk a "Cool of period" lehiggadási időn.

Gratulálok minden résztvevő kollégámnak a sikeres vizsgához! Bizakodva várom, hogy mikor lesz lehetőség egy újabb képzés elvégzésére!

Kopjákné Kovács Zsuzsanna

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Mi és az utca

Huszonöt éve, hogy rendszerváltozás volt Magyarországon, sokak szerint elérkezettnek látszik az idő az elmúlt két és fél évtized felülvizsgálatára. Ki-ki egyéni habitusa, esetleg pártszimpátiája szerint teszi, mindenesetre sokan vélik, hogy valami nem jól van, és valamit – mindent? – másképp volna jó csinálni az országban. Ez leginkább a sorozatossá váló tüntetésekben nyilvánul meg, ahol az elégedetlenkedők jelzik felháborodásukat, nem véletlen, hogy a közfelháborodás napjain a szakszervezetek – köztük a Vasutasok Szakszervezete – is megjelentek. Van miért, legyen szó mindennapi megélhetésről, cafetériáról, munkahelyén egészségét veszített vasutas jövőjéről, nyugdíjáról. Mindezt nehéz pártpolitikai síkra terelni, hiszen a hírek szerint legfeljebb a tömegek részeként látni egy-két politikust, a demonstrációkra mindeddig a bébiételek csomagolására hajazó paraméterek voltak jellemzőek: A felszólalók és szervezők között nyomokban sem találni egészségre ártalmas anyagokat.

Vagy mégis? Mert vannak bőven, akik kétségbe vonják a megmozdulások „tisztaságát”, ennek alapja bizony csak később derül ki. Mindenesetre a követelésekkel a kormánypártiak jelentős része is egyetért, bár még kevesen látják illendőnek kinyilatkoztatni. De van egy réteg, vagy talán osztály, na jó, mondjuk, hogy a társadalom széles csoportja, mely számára nagy jóindulattal sem előremutatóak az elmúlt időszak kormányzati döntései. Ez a társaság elég szedett-vetett, hiszen vannak közöttük mindenoldali emberek, a politika paletta minden részéről. Sok a kálvinista, ateista, katolikus, vasutas, meg még ki tudja miféleké, talán idegen vér is csordogál bennünk. Csak halkán jegyzem meg, én már hallottam a köztünk élő pirézekről is: A lényeg, hogy így, együtt alkotjuk a magyar halandók azon taborát, akik leginkább fizetésből élnek, vagy szeretnének élni – és megélni.

Ennek a népségnek közös tulajdonsága, hogy bizony nem siet kimutatni a nyilvánosság előtt érzéseit, gondolatait, valamiért kerüli az utcai megmozdulásokat. Többségük inkább csak a munkahelyére jár, ha van neki, hol kötelességszerűen, hol lelkesebben, ám attól még van véleménye. Egyre többen kinyilvánítják ugyan a fővárosban és vidéken, de ők még csak a töredéke az egésznek. Igaz, úgy tűnik, a hallgatag többség egyetért azzal, hogy ideje véget vetni annak a korszaknak, amikor a nagyok kinyilatkozták, az irány jó, csak még kell pár öt éves terv a megvalósításhoz. Bizony van gond az iránnyal, nem beszélve annak megvalósításáról. Ezt könnyű belátnia annak, akinek bármilyen protekció, személyre szabott előny, különböző sanda okokból kapott kiemelt bér hiányában kell nap, mint nap megélnie, és akkor hol van még a jövő?

Igen, a jövővel van a legtöbb gond, azzal a jövővel, amiről nem sokat tudhatunk, hiszen a jelenen túl mostanában még a múlt is gyakran változik. Viszont jól tudjuk, jövő nélkül a jelen is kevesebbet ér, hiszen mi végre tesszük, amit teszünk mindennapjainkban, ha nem a holnapért. Pedig sokat teszünk, együtt és külön-külön egyaránt. Előbb-utóbb kiderül az is, hogy egyenként még a jelenünkben sem sokra megyünk, ideje hát összefogva felháborodni. Hogy mindezt az utcán, vagy a tárgyalótermekben tegyük, nem rajtunk múlik.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

VÁLÓOK

A bíróságon kérdezik az asszonyt, miért akar válni?

- Mert a férjem állandóan szeretkezni akar.
- De hát ennek a legtöbb nő örülne!
- Igen, igen, a barátnőim is ezt szeretik benne...

ANYAI BESZÉLGETÉSEK

- Te, ha jól tudom a lányod is eladósorba került, igaz ez?
- Nem. De már lízingelik...

KATONADOLOG

Csata előtti eligazításon a katona kérdez:

- Őrmester úr! Mit csináljunk, ha aknára lépünk?
- Amit ilyenkor szokás. Repüljenek fel úgy 60 méter magasra, és szóródjanak szét nagy területen...

FELE SEM IGAZ

Két talajrészeg férfi ül a kocsmában a pult mellett. Egyszer csak az idősebbnek látszó odafordul a másikhoz, és nagy hangon azt mondja:

- Tegnap együtt voltam anyáddal!
- A kocsmában síri csend lesz, kis idő múlva megszólal a másik:
- Menj haza apa, tők részeg vagy...

Balogh Attila